

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: V. Ch.
st. přísl. G.
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne ze dne 21. 12. 2023, č. j. OAM-1586/ZA-ZA11-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení

mezinárodní
se podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

ochrany

II. Obsah žaloby

2. Žalobce zejména uvedl, že žalovaný nesprávně aplikoval zákon o azylu, když opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou pro absenci nových tvrzení a důvodech potřeby mezinárodní ochrany.
3. Žalobce nebyl žalovaným poučen, že pokud nedodá poklady v prvním řízení, tak u opakované žádosti nebudou brány v potaz. Dne 24. 11. 2023 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 10. 12. 2023 pak zaslal žalovanému další podklady ke svým vyjádřením k poskytnutí údajů o mezinárodní ochraně. Aniž by se žalovaný podklady zabýval, tak dne 11. 12. 2023 předvolal žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí na den 14. 12. 2023. Ani tento den neměl žalovaný podklady ze dne 10. 12. 2023 přeloženy. Dne 14. 12. 2023 se pak k tlumočení dostavila N. S., která měla se žalobcem konflikt při tlumočení během soudního jednání na Krajském soudu v Brně. Žalobce upozornil žalovaného, že je s tlumočnicí ve při a dožadoval se změny tlumočnicka a termínu seznámení se s podklady. Žalovaný mu k tomu sdělil, že nemá právo si tlumočnicka vybírat, přičemž N. S. je soudní tlumočnice. Žalobce dále argumentoval tím, že byl porušen Etický kodex Komory soudních tlumočnicků a soudních překladatelů. Tlumočnick je povinen dodržovat zásadu nestrannosti a nezávislosti.
4. Žalobce dále namítal, že se domáhal po žalovaném, aby podklady k zemi původu byly vytištěny ve formátu A 4, neboť kopie na telefon nebyla dostatečné kvality, aby ji mohl poslat své právní zástupkyni do Gruzie. Žalovaný to odmítnul učinit.
5. Žalobce dále namítal, že si žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí. Podle zprávy Freedom House z roku 2023 jsou práva v Gruzii na úrovni 58 %. Politická práva jen 22/40 a lidská práva 36/60. Svoboda tisku je na úrovni 2/4. Existuje sice možnost se vyjádřit, ale vláda je agresivní vůči kritickým novinářům. Tisku i TV hrozí znárodnění, pokud je proti vládnoucí straně. Lidé jsou zadrženi, aby byli nuceni platit kauce.
6. Z názvu žalovaným použit zprávy je přitom zřejmé, že byla vytvořena pro zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí, nikoliv pro účely individuálního posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Již z tohoto důvodu považuje žalobce tuto zprávu za neobjektivní a nedostatečnou. Zpráva je výtahem jiných zpráv a sestavena zcela účelově, aby tato země vyzněla jako bezpečná země původu. Žalovaný měl předložit kompletní zprávy, ze kterých čerpal, či alespoň měl předložit celé kapitoly těchto zpráv. Zprávu nelze považovat za přesnou, jak plyne z § 23 písm. c) zákona o azylu.
7. Žalobce dále namítal, že žalovaný postupoval nesprávně, neboť nepřihlédl k novým podkladům předloženým žalobcem.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť žaloba neprokazuje nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí.

IV. Jednání před soudem

9. Žalobce se k nařízenému jednání nedostavil.
10. Žalovaný uvedl obdobné skutečnosti jako ve vyjádření k žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s), jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.
12. V souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání. Při posuzování věci měl přitom na zřeteli čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), který zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 tohoto ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU[.]“*
13. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
14. Soud se tedy zabýval posouzením žalobcem tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí spočívající v nesplnění podmínek pro zastavení řízení v případě další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.
15. Dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí *opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*
16. Podle § 10 a) odst. 1 písm. e) zákona o azylu, *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11 a odst. 1.*

17. Dle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
18. Dle ustanovení § 11a odst. 2 zákona o azylu *není-li opakovaná žádost nepřípustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.*
19. Dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu *se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
20. Cizinec má tedy možnost žádat o mezinárodní ochranu opakovaně, jeho žádost však bude nepřípustná a řízení o ní zastaveno ve smyslu ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s ustanovením § 25 písm. i) zákona o azylu, pokud neuvede nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska mezinárodní ochrany, které nemohl uplatnit v předchozí žádosti, nebo pokud se situace v jeho zemi původu nezměnila takovým způsobem, že by to mohlo opodstatněnost nové žádosti zakládat. Zákon o azylu pro první opakovanou žádost výslovně počítá také se skutečnostmi nebo zjištěními, které se objevily, tedy nejen s těmi, které cizinec uvedl.
21. K důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, která byla předmětem napadeného rozhodnutí, uvádí soud následující.
22. Z dikce citovaného ustanovení § 11 a zákona o azylu lze dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat, a to nutnost uvést nové skutečnosti nebo zjištění a podmínka, aby se přitom jednalo o takové skutečnosti nebo zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Za nové skutečnosti nebo zjištění je poté nutno považovat nikoliv jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, nýbrž pouze takové, které by mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo smysl, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady. V případě druhé z uvedených podmínek soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno důkazní a břemeno tvrzení. Jak již Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005 - 86: „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“ Nejvyšší správní soud tedy dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost

přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

23. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany tedy nelze pojímat jako prostředek k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího správního řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, mezi které lze mj. řadit také změnu situace v zemi původu žadatele. Závěrem lze tedy poznamenat, že ustanovení § 11 a zákona o azylu představuje jakýsi filtr, jehož prostřednictvím lze propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a to princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.
24. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je nutno důsledně dbát na splnění obou výše stanovených podmínek, které mají, jak garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k odlišnému rozhodnutí správního orgánu, tak zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí tak, jako tomu svědčí skutkové okolnosti projednávané věci.
25. K problematice opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany se pak Nejvyšší správní soud podrobně vyjádřil v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. [9 Azs 5/2009 – 65](#). Svůj závěr formuloval do právní věty: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* V rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. [3 Azs 6/2011–96](#), rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že: *„Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s [§ 10a písm. e\) zákona č. 325/1999 Sb.](#), o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřípustné žádosti podle [§ 25 písm. i\) zákona o azylu](#) zastaví.“*
26. Z citované judikatury tedy vyplývá, že správní orgán při posouzení opakované žádosti zjišťuje, zda se objevily nové závažné skutečnosti, ať již na straně samotného žadatele nebo

v zemi jeho původu, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které současně svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v [§ 12 zákona o azylu](#) nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona. Aby tyto skutečnosti byly pro danou věc relevantní, musely by mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.

27. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území ČR podruhé. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 14. 6. 2020. Žalovaný vydal dne 26. 8. 2020 pod č.j. OAM-314/ZA-ZA11-ZA20-2020 rozhodnutí, jímž byla žádost žalobce podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, přičemž Krajský soud v Brně ji svým rozsudkem ze dne 28. 7. 2022, č.j. 32 Az 54/2020-45 zamítnul. Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost, přičemž Nejvyšší správní soud ji rozhodnutím ze dne 25. 9. 2023, č.j. 8 Azs 214/2022-52 odmítnul pro nepřijatelnost. V rámci první žádosti žalobce uvedl, že *žádá z rodinných důvodů, je bída, není práce. Otec je nemocný, mají finanční potíže. V pohovoru pak žalobce uvedl, že neměl žádné potíže se státními či bezpečnostními orgány. Nebyl ani trestně stíhán. V zemi původu neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. O mezinárodní ochranu požádal, neboť v zemi původu není žádná budoucnost, žádná perspektiva pro mladé lidi. Není tam práce, jsou tam malé mzdy, nedá se z nich uživit. Je tam bída. To jsou všechny důvody žádosti o mezinárodní ochranu. V Gruzii nebyla práce, jezdil pracovat do jiných zemí, např. do Rakouska, Turecka, na Ukrajinu, do Nizozemí. V rámci seznámení se s podklady rozhodnutí pak žalobce uvedl, že tlumočnice neuměla pořádně gruzínsky, a proto by si chtěl zkontrolovat, jak jsou zapsány jeho výpovědi. Žalobce se seznámil s obsahem poskytnutí údajů a protokolem o pohovoru. K tomu uvedl, že v poskytnutí údajů jsou chyby, jsou tam špatně data. Jako příjezd do ČR je uveden 11. 6. 2020, ačkoliv tam mělo být 12. 6. Z Holandska pak nebyl deportován 6. 1., ale až 7. 1. Ulice, kde žil, se správně jmenuje, G. a nejsou zapsány ani jeho pobyty na Ukrajině a v Turecku. V pohovoru jsou také chyby a není tam zapsáno, vše, jak žalobce uváděl. Opět je tam špatně ulice, kde žalobce žil a také vesnice, kde byl hlášen k pobytu. Žalobce mluvil také o tom, že za Saakašviliho dostával úkoly, ale třeba rozháněli demonstrace. A za nového vedení země mu to bylo vyčítáno. To v pohovoru vůbec není uvedeno, i když to uváděl. Nikdo se jej na konci pohovoru také neptal, zda chce něco dodat nebo doplnit či doložit nějaké dokumenty. V pohovoru je přitom uvedeno, že žalobce řekl, že nechce. Tak to není. Žalobce se snažil tlumočnici říct, že během nacionalistického hnutí se tak choval a že kvůli tomu pak měl problémy. Tlumočnice jej vůbec nechápala, nedokázal ji to vysvětlit. Nikdo se jí ani neptal, zda se chce před podpisem seznámit s obsahem protokolu. Bylo ji řečeno, že si to pak může někdy vyfotit. K informaci o Gruzii žalobce uvedl, že to není bezpečná země, každý den tam jsou vraždy z politických důvodů. Žalobce zdůraznil, že od nového vedení země nemohl zůstat v Gruzii z důvodu bezpečí. Když byl deportován do vlasti, tak tam byl jenom krátce, aby si vyřídil pas. Nemohl tam fyzicky zůstat. Jeho otec je 16 let upoután na lůžko, je invalida, má poškozenou páteř. A starosta Čiatury mu na Silvestra poslal jenom plesnivé mandarinky s tím, že to je za to, že jeho syn sloužil bývalému vedení země. V rámci druhé žádosti nově uváděl, že byl členem politické strany Sjdnocené národní hnutí, a to od roku 2009 jako řádový člen. V květnu roku 2015 byl zbit policií, neboť se blížily volby v roce 2016 a policisté po něm požadovali, aby zanechal své politické činnosti, agitace lidí. Měl schůzky s obyvatelstvem a*

vysvětloval jim, že mají volit Sjdnocené národní hnutí. Žalobce pak měl v průběhu správního řízení možnost uvést vše, co považuje za relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. V rámci správního řízení také žalobce doložil několik dokumentů. Jednalo se o: 1) Potvrzení z Okresní prokuratury města K. ze dne 7. 11. 2023. Z něj plyne, že na základě oznámení žalobce ze dne 7. 5. 2015 ohledně ublížení na zdraví nebo zahájení vyšetřování, neboť nebyly shledány známky trestného činu. 2) Potvrzení o jeho členství ve straně Sjdnocené národní hnutí. Z něj plyne, že se žalobce kvůli své aktivní stranické práci stal nejednou obětí násilí, verbální a fyzické agrese, a proto žil v neustálém strachu a nejistotě. Vzniklá situace ho donutila Gruzii opustit, protože kdyby zůstal ve své vlasti, byl by v ohrožení života a zdraví. 3) Lékařská dokumentace. Z ní plyne, že dne 2. 5. 2015 byl žalobce hospitalizován s otřesem mozku a mnohočetnými povrchovými zraněními hlavy, přičemž propuštěn byl následující den 3. 5. 2015. 4) Dále doložil 21 videí, které popisují vypjaté situace spojené se stranou Sjdnocené národní hnutí, a to od roku 2014 až do současnosti.

28. Soud k věci dále uvádí, že žalobce měl v průběhu předchozího správního řízení možnost uvést vše, co považuje za relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. Byl s ním veden pohovor a byl poučen o povinnosti uvést pravdivě a úplně všechny skutečnosti nezbytné pro úplné zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí. Soud souhlasí se žalovaným a je zcela v souladu se shora uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, že skutečnost, že byl v květnu 2015 zbit policií kvůli aktivní agitační činnosti ve prospěch strany Sjdnocené národní hnutí byla žalobci objektivně známa již v řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a měl tak možnost i povinnost ji uvést za účelem jejího posouzení již tehdy. Je tedy jeho zaviněním, pokud nebyla tato skutečnost předmětem posouzení v rámci předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany.
29. Soud nadto k věci dodává, že žalobcem tvrzenými potížemi v rámci druhé žádosti se již zabýval v rámci svého předcházející rozhodnutí ze dne 28. 7. 2022, č.j. 32 Az 54/2020-45 v bodě 22: „Soud k věci dále uvádí, že ani na základě informací sdělených při soudním jednání nelze dospět k závěru, že by žalobce byl pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azylu či mu měla být udělena doplňková ochrana dle § 14 a zákona o azylu. Žalobce uváděl, že byl v letech 2014 a 2015 dvakrát zadržen policií, bylo mu vyhrožováno a rovněž byl zbit. Do moče mu byl podstrčen prášek, takže vypadal jako uživatel narkotik, za což mu byla uložena pokuta. Vše se stalo z důvodu toho, že byl považován za příznivce Saakašviliho. K tomu soud uvádí, že ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 30. 4. 2019 neplyne, že by v Gruzii docházelo k pronásledování příznivců Saakašviliho. Žalobce nebyl politicky aktivní, a tudíž ani nepatřil k politicky exponovaným osobám. Jak plyne ze shora citované zprávy, tak v případě zneužití pravomoci státních orgánů a tedy i policie, je možné se obrátit na státní zastupitelství, ombudsmana a řadu nevládních organizací. Žalobce si sice dle svých slov na postup policie stěžoval, ale nebylo zřejmé, zda i u ombudsmana či nevládních organizací nebo na státním zastupitelství. Nebyl-li spokojen s vyřízením jeho stížnosti, pak se měl obrátit na nadřízený orgán, případně právě na ombudsmana či nevládní organizace. Vedené exekuce k vymožení uložené pokuty pak nelze považovat za nic nestandardního. Poslední závažné potíže s policií tak měl žalobce v letech 2014 a 2015. Přivolání policie v roce 2019 z důvodu toho, že bránil probíhající exekuci, nelze považovat za neobvyklý postup a dochází k němu i v ČR.“

30. Soud dále k věci uvádí, že žalovaný se i přesto jeho tvrzeními zabýval. Vyšel přitom i z Informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. 5. až 3. 6. 2022 ze dne 23. 1. 2023. Z ní plyne, že níže postavení členové či sympatizanti politické strany Sjdnocené národní hnutí nejsou terčem úřadů ani bezpečnostních složek. Ani z dalších zpráv opatřených žalovaným neplyne, že by tito byli vystaveni systematickému pronásledování ze strany státu. Z doloženého potvrzení z Okresní státního zastupitelství v K. ze dne 7. 11. 2023 pak plyne, že na základě oznámení žalobce ze dne 7. 5. 2015 ohledně faktu ublížení na zdraví, nebylo zahájeno vyšetřování, neboť nebyly shledány známky trestného činu. Soud souhlasí se žalovaným, že není zřejmé, s jakým konkrétním problémem se žalobce obrátil na státní zastupitelství. Tuto skutečnost nespecifikoval ani v žalobě. Z podkladů, které si žalovaný obstaral, pak vyplývá, že v zemi existuje možnost domáhat se ochrany před zásahy jak ze strany státní moci, tak i od soukromých osob (k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2024, č.j. 5 Azs 242/2023-36). Žalovaný se dále zabýval i videi, které žalobce doložil. Popisují obecnou politickou situaci v Gruzii v letech 2014 až do současnosti a nevztahují se přímo k žalobci. Ani v žalobě nijak nekonkretizoval, že by na nich byl zachycen přímo žalobce. Žalovaný pak i správně poukázal na skutečnost, že žalobce se po potížích se státními orgány v letech 2015 v roce 2018 mohl vrátit z Ázerbájdžánu zpátky do Gruzie, vyřídit si cestovní doklad a bez potíží znovu odcestovat ze země původu.
31. Při posouzení věci vycházel žalovaný z Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi ze dne 23. 11. 2023, Informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května až 3. června 2022 ze dne 23. 1. 2023, Informace OAMP – Gruzie: Police Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií ze dne 14. 4. 2023 a Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 8. 9. 2023. Žalovaný se tedy zabýval i situací gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Z této informace přitom plyne, že obecně se jejich situace příliš neliší od Gruzínců, kteří neemigrovali. V zemi existují ekonomické potíže, objevují se problémy při přístupu k některým službám, nedostatek práce a v důsledku nedostatečný příjem. Nicméně podobné problémy nejsou vztaženy pouze k navrátilcům, ale k celé gruzínské populaci. Z provedeného dokazování tak neplyne, že by žalobci v důsledku jeho žádosti o mezinárodní ochranu v ČR hrozila nějaká újma. Soud souhlasí se žalovaným, že v Gruzii od doby posouzení předchozí žádosti k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost dle § 11 a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nedošlo.
32. Soud rovněž dospěl k závěru, že žalovaný při posuzování žádostí vycházel z dostatečně aktuálních, důvěryhodných, objektivních a přesných (adresných) informací o zemi původu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 4. 2. 2009 č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, nebo 7 Azs 84/2024 z 25. 4. 2019 č. j. 5 Azs 207/2017-36). Jak plyne ze shora uvedeného, tak žalovaný nevycházel toliko z jedné informace o Gruzii, ale ze 4 různých informací, přičemž každá z těchto informací se opírá o řadu různých zdrojů, které jsou v nich uvedeny.

33. Žalobce namítal, že při seznámení se s podklady k rozhodnutí byla jako tlumočnice přítomna Nana Slavíková, která s ním měla konflikt během tlumočení v rámci soudního jednání na Krajském soudu v Brně. Podle názoru soudu z obsahu protokolu o seznámení se s podklady k rozhodnutí neplyne, že by žalobce byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, kde mohl žalobce uvést všechny skutečnosti, pak byla přítomna tlumočnice z gruzínského jazyka Mariya Gyulzadyan, proti níž žalobce žádné námitky nevznsl. Požadoval-li žalobce, aby žalovaný pořídil kopie spisu, pak soud odkazuje na § 23 a zákona o azylu, podle něhož ministerstvo nepořizuje kopie spisu ani jeho části.
34. Soud pro úplnost dodává, že jeho úlohou nebylo posuzovat, jestli měl být žalobci udělen azyl či doplňková ochrana, ale pouze to, zda byla jeho opakovaná žádost přípustná, tj. byly v ní uvedeny nové skutečnosti či zjištění, které nemohl bez své viny uvést již v první žádosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. [3 Azs 6/2011-96](#))
35. Závěrem soud zdůrazňuje, že poskytnutí azylu, resp. doplňkové ochrany, je zcela specifickým důvodem pobytu cizinců na území České republiky. Nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území České republiky, které jsou upraveny např. v zákoně č. [326/1999 Sb.](#), o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2020, č. j. [6 Azs 52/2020-41](#)).
36. Žalovaný tedy rozhodl správně, přičemž v žádném případě nelze jeho rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné či nesrozumitelné. V odůvodnění rozhodnutí jsou uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, jakož i úvahy, kterými se žalovaný řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
38. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V Brně dne 27. listopadu 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce